

Utskottet för rättsliga frågor
Ordföranden

26.3.2024

Juan Fernando López Aguilar

Ordförande

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

BRYSEL

Ärende: Yttrande över den rättsliga grunden för förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2019/816 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister, och av förordning (EU) 2019/818 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 och (EU) 2019/816, i syfte att införa screening för tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna (COM(2021)0096 – C9-0088/2021 – 2021/0046(COD))

I en skrivelse av den 15 februari 2024¹ begärde ordföranden för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (LIBE) i enlighet med artikel 40.2 i arbetsordningen att utskottet för rättsliga frågor (JURI) skulle yttra sig över lämpligheten hos den rättsliga grunden för förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2019/816 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister, och av förordning (EU) 2019/818 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 och (EU) 2019/816, i syfte att införa screening för tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna² (*den föreslagna förordningen*).

¹ D(2024)5246.

² COM(2021)0096, 2.3.2021.

JURI-utskottet kommer att behandla detta ärende vid sitt extra sammanträde den 11 mars 2024.

I – Bakgrund

I mars 2021 lade kommissionen fram den föreslagna förordningen i syfte att införa screening för tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna på grundval av en rad artiklar i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), nämligen artiklarna 16.2, 74, 78.2 e och 79.2 c, artikel 82.1 andra stycket d samt artiklarna 85.1, 87.2 a och 88.2. Den föreslagna förordningen kompletterar ett annat lagstiftningsförslag om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna (2020/0278(COD)³, screeningförordningen), som lades fram av kommissionen i september 2020 och som innebär en utveckling av Schengenregelverket om gränser. Som en följd av den screeningförordningen lades den föreslagna förordningen därefter fram för att föreskriva ett antal nödvändiga följdändringar av rättsakter som är tillämpliga utanför Schengenregelverket, vilka på grund av den så kallade variabla Schengengeometrin måste göras genom en separat rättsakt.

Den 28 mars 2023 antog LIBE-utskottet sina betänkanden om de båda ovannämnda förslagen, i vilka utskottet inte bestred den rättsliga grunden. Efter godkännande i kammaren inledde LIBE-utskottet interinstitutionella förhandlingar. Under det att förhandlingarna om de två ärendena fortskred visade det sig att den mångfaldiga rättsliga grund som kommissionen valt för den föreslagna förordningen innehöll fördragsartiklar som, trots att de utgjort rättslig grund för de två rättsakter som ändras – förordning (EU) 2019/816⁴ och förordning (EU) 2019/818⁵, inte var relevanta för de ändringar som skulle göras i dessa rättsakter genom den föreslagna förordningen, och de föreföll därför överflödiga. Parlamentet och rådet enades således preliminärt om att ta bort artiklarna 16.2, 74, 85.1 och 88.2 i EUF-fördraget från den rättsliga grunden för den föreslagna förordningen.

Som en följd av dessa preliminärt överenskomna ändringar av den rättsliga grunden för den föreslagna förordningen begärde LIBE-utskottet att JURI-utskottet skulle yttra sig över den ändrade rättsliga grundens lämplighet, i enlighet med artikel 40 i arbetsordningen.

II – Relevanta artiklar i fördraget

I första delen avdelning II i EUF-fördraget står bland annat följande att läsa (fetstil tillagd):

*Artikel 16
(f.d. artikel 286 FEG)*

³ COM(2020)0612, 23.9.2020.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 av den 17 april 2019 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 och (EU) 2019/816 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 85).

1. *Var och en har rätt till skydd av de personuppgifter som rör honom eller henne.*
2. ***Europaparlamentet och rådet ska i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet fastställa bestämmelser om skydd för enskilda personer när det gäller behandling av personuppgifter hos unionens institutioner, organ och byråer och i medlemsstaterna, när dessa utövar verksamhet som omfattas av unionsrättens tillämpningsområde, samt om den fria rörligheten för sådana uppgifter. Oberoende myndigheter ska kontrollera att dessa bestämmelser följs.***

De bestämmelser som antas på grundval av denna artikel ska inte påverka tillämpningen av de särskilda bestämmelser som anges i artikel 39 i fördraget om Europeiska unionen.

I tredje delen avdelning V kapitel 1 (Allmänna bestämmelser) i EUF-fördraget står följande att läsa:

*Artikel 74
(f.d. artikel 66 FEG)*

Rådet ska besluta om åtgärder för att säkerställa ett administrativt samarbete mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna på de områden som avses i denna avdelning och även mellan dessa myndigheter och kommissionen. Rådet ska besluta på förslag av kommissionen, om inte annat följer av artikel 76, och efter att ha hört Europaparlamentet.

I tredje delen avdelning V kapitel 2 (Politik som gäller gränskontroll, asyl och invandring) i EUF-fördraget står bland annat följande att läsa (fetstil tillagd):

*Artikel 78
(f.d. artiklarna 63 punkterna 1 och 2 och 64.2 FEG)*

1. *Unionen ska utforma en gemensam politik avseende asyl, subsidiärt skydd och tillfälligt skydd i syfte att erbjuda en lämplig status till alla tredjelandsmedborgare som har behov av internationellt skydd och att säkerställa principen om "non-refoulement". Denna politik ska överensstämma med Genèvekonventionen av den 28 juli 1951, med protokollet av den 31 januari 1967 om flyktingars rättsliga ställning och med andra tillämpliga fördrag.*
2. ***Vid tillämpning av punkt 1 ska Europaparlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet besluta om åtgärder om ett gemensamt europeiskt asylsystem som omfattar***
 - a) *en enhetlig asylstatus för tredjelandsmedborgare som ska gälla i hela unionen,*
 - b) *en enhetlig status för subsidiärt skydd för de tredjelandsmedborgare som, utan att beviljas europeisk asyl, har behov av internationellt skydd,*
 - c) *ett gemensamt system, i händelse av en massiv tillströmning, för tillfälligt skydd för fördrivna personer,*

- d) *gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla enhetlig asylstatus eller subsidiärt skydd,*
- e) ***kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om asyl eller subsidiärt skydd,***
- f) *normer för mottagande av personer som söker asyl eller subsidiärt skydd,*
- g) *partnerskap och samarbete med tredjeländer för att hantera flöden av personer som söker asyl eller subsidiärt eller tillfälligt skydd.*

[...]

Artikel 79

(f.d. artikel 63 punkterna 3 och 4 FEG)

1. *Unionen ska utforma en gemensam invandringspolitik i syfte att i alla lägen säkerställa en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna, en rättvis behandling av tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i medlemsstaterna samt förebyggande av och förstärkt bekämpning av olaglig invandring och människohandel.*
2. ***Vid tillämpning av punkt 1 ska Europaparlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet besluta om åtgärder på följande områden:***
 - a) *Villkor för inresa och vistelse, normer för medlemsstaternas utfärdande av visering och uppehållstillstånd för längre tid, inbegripet sådana som avser familjeåterförening.*
 - b) *Fastställande av rättigheterna för tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i en medlemsstat, inbegripet villkoren för fri rörlighet och vistelse i övriga medlemsstater.*
 - c) ***Olaglig invandring och olaglig vistelse, inbegripet avvisning, utvisning och återvändande av personer som vistas olagligt.***
 - d) *Bekämpning av människohandel, särskilt handel med kvinnor och barn.*

[...]

I tredje delen avdelning V kapitel 4 (Straffrättsligt samarbete) i EUF-fördraget står bland annat följande att läsa (fetstil tillagd):

Artikel 82

(f.d. artikel 31 FEU)

1. *Det straffrättsliga samarbetet inom unionen ska bygga på principen om ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden och inbegripa en tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar på de områden som avses i punkt 2 och artikel 83.*

Europaparlamentet och rådet ska i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet

besluta om åtgärder för att

- a) fastställa regler och förfaranden för att säkerställa att alla former av domar och rättsliga avgöranden erkänns i hela unionen,
- b) förebygga och lösa behörighetskonflikter mellan medlemsstaterna,
- c) stödja utbildningen av domare och övrig personal inom rättsväsendet,
- d) **underlätta samarbetet mellan rättsliga eller likvärdiga myndigheter i medlemsstaterna inom ramen för lagföring och verkställighet av beslut.**

[...]

*Artikel 85
(f.d. artikel 31 FEU)*

1. Eurojusts uppgift ska vara att stödja och stärka samordning och samarbete mellan de nationella myndigheter som har till uppgift att utreda och lagföra allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater eller som det krävs lagföring för på gemensamma grunder, på grundval av operationer som genomförs och information som lämnas av myndigheterna i medlemsstaterna och av Europol. Europaparlamentet och rådet ska i detta hänseende, genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, reglera Eurojusts struktur, arbetssätt, verksamhetsområde och uppgifter. Dessa uppgifter får omfatta
 - a) inledande av brottsutredningar och förslag till inledande av lagföringsförfaranden som genomförs av de behöriga nationella myndigheterna, särskilt de som gäller brott som skadar unionens ekonomiska intressen,
 - b) samordning av de utredningar och lagföringsförfaranden som avses i led a,
 - c) stärkande av det rättsliga samarbetet, bland annat genom lösning av behörighetskonflikter och nära samarbete med det europeiska rättsliga nätverket.

[...]

I tredje delen avdelning V kapitel 5 (Polissamarbete) i EUF-fördraget står bland annat följande att läsa (fetstil tillagd):

*Artikel 87
(f.d. artikel 30 FEU)*

1. Unionen ska utveckla ett polissamarbete mellan alla behöriga myndigheter i medlemsstaterna, inbegripet polisen, tullen och andra brottsbekämpande organ som är specialiserade på att förebygga, upptäcka och utreda brott.
2. **Vid tillämpning av punkt 1 får Europaparlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet föreskriva åtgärder om**

- a) *insamling, lagring, behandling, analys och utbyte av relevant information,*
- b) *stöd till utbildning av personal samt samarbete om personalutbyte, utrustning och kriminalteknisk forskning,*
- c) *gemensam utredningsteknik i samband med upptäckt av allvarliga former av organiserad brottslighet.*

[...]

*Artikel 88
(f.d. artikel 30 FEU)*

[...]

- 2. *Europaparlamentet och rådet ska genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet reglera Europols struktur, arbetssätt, verksamhetsområde och uppgifter. Dessa uppgifter får omfatta*
 - a) *insamling, lagring, behandling, analys och utbyte av information, särskilt från medlemsstaternas myndigheter eller från ett tredjelands myndigheter eller från utomstående organ,*
 - b) *samordning, organisering och genomförande av utredningar och operativa insatser tillsammans med medlemsstaternas behöriga myndigheter eller inom gemensamma utredningsgrupper, i förekommande fall i samverkan med Eurojust.*

[...]

III – Europeiska unionens domstols rättspraxis avseende val av rättslig grund

Domstolen har traditionellt ansett att frågan om lämplig rättslig grund är av konstitutionell betydelse, eftersom den rör respekten för principen om tilldelade befogenheter (artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen) och fastställandet av arten och omfattningen av unionens behörighet.⁶

Enligt väletablerad rättspraxis är den rättsliga grunden för en unionsakt inte avhängig av en institutions uppfattning om det eftersträlvade syftet, utan den måste fastställas i enlighet med objektiva kriterier som kan bli föremål för domstolsprövning, däribland särskilt rättsaktens syfte och innehåll.⁷ Vidare måste frågan om vilken rättslig grund en rättsakt ska ha avgöras utifrån rättsaktens eget mål och innehåll.⁸

Om bedömningen av en rättsakt visar att den har två syften eller att den har två beståndsdelar, och om ett av dessa syften eller en av dessa beståndsdelar kan identifieras som det – eller den

⁶ Domstolens yttrande 2/00 (Cartagenaprotokollet), ECLI:EU:C:2001:664, punkt 5.

⁷ Mål C-300/89, kommissionen/rådet (titandioxid), ECLI:EU:C:1991:244, punkt 10.

⁸ Mål C-187/93, parlamentet/rådet, ECLI:EU:C:1994:265, punkt 28. Se även mål C-411/06, kommissionen/parlamentet och rådet (transport av avfall), ECLI:EU:C:2009:518, punkt 77, och mål C-81/13, Förenade kungariket/rådet, ECLI:EU:C:2014:2449, punkt 36.

– huvudsakliga eller dominerande, medan det – eller den – andra endast är av underordnad betydelse, ska rättsakten ha en enda rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller dominerande syftet eller den huvudsakliga eller dominerande beståndsdel.⁹ Endast undantagsvis, om det fastställs att det finns flera syften med rättsakten vilka har ett sådant samband att de inte kan åtskiljas, där det ena syftet inte är sekundärt och indirekt i förhållande till det andra, får en sådan rättsakt grundas på de olika motsvarande rättsliga grunderna.¹⁰ Detta skulle emellertid vara möjligt endast om de förfaranden som anges för respektive rättslig grund inte är oförenliga med och inte äventyrar Europaparlamentets rättigheter.¹¹

IV – Den föreslagna förordningens syfte och innehåll

Såsom förklaras i motiveringen till den föreslagna förordningen antog kommissionen i september 2020 ett meddelande om en ny migrations- och asylpakt¹² som bland annat syftar till att inrätta en gemensam ram för asyl- och migrationshantering på EU-nivå och främja ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna. Meddelandet omfattade screeningförordningen och aviserade den föreslagna förordningen – mellan vilka det finns ett direkt samband.

Genom screeningförordningen införs vid medlemsstaternas yttre gränser screening för tredjelandsmedborgare som, utan att uppfylla inresevillkoren, har passerat de yttre gränserna på ett otillåtet sätt, har ansökt om internationellt skydd i samband med in- och utresekontroller eller har landsatts efter en sök- och räddningsinsats. Den föreskriver också screening av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium om det inte finns något som tyder på att de har kontrollerats vid de yttre gränserna.

I motiveringen förklarar kommissionen också att de säkerhetskontroller som ingår i screeningen bör ligga på åtminstone samma nivå som de kontroller som utförs med avseende på tredjelandsmedborgare som i förväg ansöker om tillstånd att resa in i unionen för en kortare vistelse, oavsett om de omfattas av viseringskrav eller inte. Av detta följer att automatisk verifiering av säkerhetsskäl i samband med screening bör utföras mot samma system som för viseringssökande eller personer som ansöker om resetillstånd inom ramen för EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), informationssystemet för viseringar (VIS), in- och utresesystemet och Schengens informationssystem (SIS).

⁹ Mål C-137/12, kommissionen/rådet, ECLI:EU:C:2013:675, punkt 53 och där angiven rättspraxis.

¹⁰ Mål C-300/89, punkterna 13 och 17; mål C-42/97, parlamentet/rådet, ECLI:EU:C:1999:81, punkt 38; yttrande 2/00, punkt 23; mål C-94/03, kommissionen/rådet (Rotterdamkonventionen), ECLI:EU:C:2006:2 och mål C-178/03, kommissionen/parlamentet och rådet, ECLI:EU:C:2006:4, punkterna 36 och 43.

¹¹ Mål C-300/89, punkterna 17–25; mål C-268/94, Portugal/rådet, ECLI:EU:C:1996:461.

¹² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en ny migrations- och asylpakt (COM(2020)0609, 23.9.2020).

Screeningen omfattar också åtgärder för att fastställa eller verifiera den berörda personens identitet och en säkerhetskontroll. När det gäller identifiering och verifiering av identitet bör screeningmyndigheterna söka i den gemensamma databasen för identitetsuppgifter (CIR), som inrättats genom förordningarna (EU) 2019/817 och (EU) 2019/818; sökning i CIR skulle göra det möjligt att med hjälp av en enda källa kontrollera de identitetsuppgifter som finns i alla ovannämnda system samt i Eurodac¹³ och Ecris-TCN. I samband med säkerhetskontrollen bör screeningmyndigheterna också kunna söka direkt i Ecris-TCN.

Eftersom unionsdatabaserna endast kan användas om åtkomst har beviljats i förväg enligt lag, och eftersom de myndigheter som utsetts att utföra screeningen behöver ha åtkomst till in- och utresesystemet, Etias, VIS och Ecris-TCN, är det dock nödvändigt att ändra unionsförordningarna om inrättande av dessa system och CIR så att screeningmyndigheterna får denna ytterligare åtkomsträtt.

Genom screeningförordningen ändras förordningarna om inrättande av in- och utresesystemet, Etias och VIS, som alla innebär en utveckling av Schengenregelverket om gränser, i likhet med screeningförordningen som helhet.

Eftersom förordningen om inrättande av Ecris-TCN inte innebär någon utveckling av Schengenregelverket kunde den inte ändras genom screeningförordningen, och det behövdes en separat ändring av den förordningen.

Dessutom inrättades CIR genom två förordningar, förordningarna (EU) 2019/817 och (EU) 2019/818, och även om screeningförordningen skulle kunna föreskriva ändringar av förordning (EU) 2019/817, som gäller in- och utresesystemet, VIS och Etias, kunde den nödvändiga ändringen av förordning (EU) 2019/818, som gäller Eurodac och Ecris-TCN, på grund av den så kallade variabla Schengengeometrin inte heller ingå i screeningförordningen.

Kommissionen lade därför fram den föreslagna förordningen mot bakgrund av nödvändigheten att beakta den variabla Schengengeometrin.

V – Analys

Av ovanstående följer att syftet med den föreslagna förordningen, som medlagstiftarna preliminärt enats om, är att ge screeningmyndigheterna de nödvändiga åtkomsträttigheterna till Ecris-TCN och CIR så att de kan tillämpa åtgärderna för att fastställa eller verifiera den berörda personens identitet samt utföra de säkerhetskontroller som ingår i screeningen. Det säkerställs således att de mål som eftersträvas genom Ecris-TCN och CIR också kan uppnås i samband med screeningen.

För att möjliggöra detta innehåller den föreslagna förordningen nödvändiga ändringar av förordningen om inrättande av Ecris-TCN med syftet att ge screeningmyndigheterna åtkomst till det systemet och ange på vilka villkor en uppgiftsträff i Ecris-TCN kan leda till en säkerhetsflagga i det avrapporteringsformulär som upprättas i slutet av screeningen.

¹³ System inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 (EUT L 180, 29.6.2013, s. 1).

När det gäller ändringarna av förordning (EU) 2019/818 införs genom den föreslagna förordningen en ny artikel som föreskriver åtkomst till CIR i syfte att fastställa eller verifiera identiteten hos personer som genomgår screening. Andra ändringar säkerställer att de befintliga bestämmelserna i förordning (EU) 2019/818 om loggföring också är tillämpliga på sökningar som görs av screeningmyndigheterna.

Den föreslagna förordningen stöder målen med förordningen om inrättande av Ecris-TCN, som den ändrar. Den förordningen grundades på artikel 82.1 andra stycket d i EUF-fördraget. Ändringarna av förordning (EU) 2019/818 stärker informationsutbytet mellan polismyndigheterna. Det skulle därför vara lämpligt att grunda den föreslagna förordningen även på artikel 87.2 a i EUF-fördraget, som utgör den rättsliga grunden för åtgärder som rör insamling, lagring, behandling, analys och utbyte av relevant information i syfte att utveckla ett polissamarbete mellan alla behöriga myndigheter i medlemsstaterna, inbegripet polisen, tullen och andra brottsbekämpande organ som är specialiserade på att förebygga, upptäcka och utreda brott.

I den mån ändringarna av förordning (EU) 2019/818 också medger åtkomst till Eurodacs identitetsuppgifter i CIR, vore det slutligen lämpligt att grunda den föreslagna förordningen även på artiklarna 78.2 e och 79.2 c i EUF-fördraget. Båda bestämmelserna hör till den rättsliga grunden för den nya Eurodacförordningen¹⁴, som medlagstiftarna också har nått en preliminär överenskommelse om.

Vad beträffar de fyra andra artiklar i fördraget som kommissionen föreslagit som rättslig grund för den föreslagna förordningen, förefaller medtagandet av dessa inte vara förenligt med rättspraxis i punkt III ovan.

Genom ändringarna av förordning (EU) 2019/818 utvidgas den befintliga skyldigheten att föra logg över uppgiftsbehandling enligt den akten till att omfatta screeningmyndigheternas sökningar, men den föreslagna förordningens inverkan på dataskyddsbestämmelserna i förordning (EU) 2019/818 är uppenbarligen inte det huvudsakliga syftet eller den huvudsakliga beståndsdel, utan är endast av underordnad betydelse. Artikel 16.2 i EUF-fördraget bör därför inte användas för den föreslagna förordningen.

Vidare innehåller den föreslagna förordningen inte något som skulle kräva att artikel 74 i EUF-fördraget, som gör det möjligt för rådet att besluta om vissa åtgärder, används som rättslig grund.

Slutligen förefaller det inte heller vara motiverat att använda artiklarna 85.1 och 88.2 i EUF-fördraget som rättslig grund. Dessa artiklar utgör rättslig grund för fastställandet av Eurojusts respektive Europols struktur, arbetssätt, verksamhetsområde och uppgifter. Den föreslagna förordningen innehåller dock inga ändringar som direkt eller indirekt berör Eurojust eller Europol. Det huvudsakliga och enda syftet med den föreslagna förordningen är att bevilja och reglera screeningmyndigheternas åtkomst till Ecris-TCN och CIR.

¹⁴ 2016/0132(COD) (COM(2016)0272, 4.5.2016 och COM(2020)0614, 23.9.2020).

VI – Slutsats och rekommendation

Vid utskottssammanträdet den 11 mars 2024 beslutade utskottet för rättsliga frågor – med 16 röster för, inga röster emot och en nedlagd röst¹⁵ – att utfärda en rekommendation till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor om att hänvisningen till artiklarna 16.2, 74, 85.1 och 88.2 i EUF-fördraget rätteligen tas bort från den rättsliga grunden för den föreslagna förordningen och att den föreslagna förordningen baseras på de resterande artiklarna, dvs. artiklarna 78.2 e och 79.2 c, artikel 82.1 andra stycket d samt artikel 87.2 a i EUF-fördraget.

Med vänlig hälsning

Adrián Vázquez Lázara

¹⁵ Följande ledamöter var närvarande vid slutomröstningen: Adrián Vázquez Lázara (ordförande), Marion Walsmann (vice ordförande), Lara Wolters (vice ordförande), Alessandra Basso, Ilana Cicurel, Ibán García Del Blanco, Pascal Durand, Daniel Freund (för Sergey Lagodinsky i enlighet med artikel 209.7 i arbetsordningen), Heidi Hautala, Pierre Karleskind, Gilles Lebreton, Maria-Manuel Leitão-Marques, Karen Melchior, Sabrina Pignedoli, René Repasi, Franco Roberti, Michaela Šojdřová (för Jiři Pospíšil i enlighet med artikel 209.7 i arbetsordningen), Axel Voss och Javier Zarzalejos.

BILAGA: ENHETER ELLER PERSONER SOM FÖREDRAGANDEN HAR MOTTAGIT SYNPUNKTER FRÅN

Föredraganden förklarar på eget ansvar att han inte har mottagit några synpunkter från någon enhet eller person som ska tas upp i denna bilaga i enlighet med artikel 8 i bilaga I till arbetsordningen.